

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

Index Capitvm, Et Problematvm, Quæ in hac Tomi Tertij prima Parte
continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80513](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80513)

INDEX

CAPITVM. ET PROBLEMATVM.
Quæ in hac Tomi Tertij prima Parte
continentur.

LIBER XIX.

Iubilæum.

SECTIO PRIMA.

De Iubilæo receptiores sine lite sen-
tentia. p.1

CAP.1.	D e natura, ac origine Iubi- lai. 1
CAP.2.	De Iubilæo Ro- mano. 2
CAP.3.	De Compostella- no Iubilæo. 3
CAP.4.	De duarum hebdomadarum Iubi- læo. 4

SECTIO SECUNDA.

De Iubilæo Problemata.

Cap.5.	C irca Iubilæum Romanum. 5
Prob.1.	Per reuocationem in Iubilæo Romano expressam suspenduntur, & non suspenduntur Indulgentiæ ac fa- cultates Bullæ Cruciatæ. 6
2.	Per reuocationem Iubilæi Romani su- spenduntur, & non suspenduntur fa- cultates absoluedi, ac dispensandi Re- ligiosis concessæ. ibid.
3.	Indulgentiæ, & facultates sic per Iubi- læum Romanum suspenduntur, ut in- digeant, & non indigeant postmodum Escol. & Mend. Theol. Moral. T.III.

noua concessione, ut vim habeant, Iu-
bilæo transacto. ibid.

4. Tenetur & non tenetur vxor obedire
Marito Romam adeunti, & sibi præ-
cipienti ut comes sit peregrinationi-
nis. 7

5. Expedit, & non expedit, ut Regula-
ris Prælatus concedat suis Monachis
licentiam pergendi in Urbem anno Iu-
bilæi. ibid.

6. Hoc Iubilæum incipit, & non incipit
à peruigilio Natiuitatis Domini inclu-
siuè. ibid.

7. Potest, & non potest obtineri hoc Iu-
bilæum tota peruigilij Natiuitatis die.
ibid.

8. Romæ suspenduntur, & non suspen-
duntur omnes aliæ Indulgentiæ, du-
rante Anni Sancti Iubilæo. 8

9. Indulgentiæ non plenariæ, & ab Eccle-
siasticis Prælati concessæ, seu conce-
dendæ suspenduntur, & non suspen-
tur, hoc Anno. ibid.

10. Suspenduntur, & non suspendun-
tur Sancti Anni Iubilæo Indulgentiæ,
quæ uiuis conceduntur cum facultate,
ut eas pro defunctis valeant applicare.
ibid.

11. Per hoc Iubilæum suspenduntur,
& non suspenduntur facultates, quam
habent Regulares ex vi suorum Pri-
uilegiarum, ad absoluedum sæcula-
res à calibus sedi Apostolicæ reserva-
tis. ibid.

Cap.6. *Circa Iubilæum Compostellanum.*
10

Problem.12. Potestas absoluedi à reser-
uatis per hoc Iubilæum concessa ex-
tenditur, & non extenditur ad conten-
ta in Bulla Cœnæ. ibid.

13. Præ

ESCOBAR
Theol. Moral.
T. III. IV
E. IV

Index Capitum,

13. Præter potestatem absoluendi à re-
seruatis concedit, & non concedit Iu-
bilæum Compostellanum commutan-
di vota facultatem. ibid.
- Cap. 7. *Circa duarum hebdomadarum Iu-
bilæum.* ibid.
- Probl. 14. Potes, & non potes, bis hoc Iu-
bilæum obtinere. ibid.
15. Obtenito Iubilæo in primâ hebdoma-
dâ, à casibus reseruatis, si fortè incide-
ris, potes, & non potes in secunda ab-
solui. 11
16. Obtenita absolutione à reseruatis te-
neris, & non teneris sub graui culpa
Iubilæum quærere. ibid.
17. Omnia opera pro consecutione hu-
ius Iubilæi præscripta debent, & non
debent eadem hebdomada præstari.
ibid.
18. Ad obtinendum Iubilæum tenetur,
& non tenetur confiteri, qui peccati le-
thalis conscientiam non habet. 12
19. Intra tempus à Iubilæo præscriptum
confiteris, sed ante hebdomadæ finem,
in quo debet obtineri Indulgentia, in-
cidis in lethale: teneris, & non tene-
ris, iterum confiteri. ibid.
20. Facit quis intra hebdomadam Con-
fessionem Sacrilegam. Sufficit, & non
sufficit, ante hebdomadæ finem Con-
tritionem elicere ad Indulgentiam lu-
crandam. ibid.
21. Ad lucrandum Iubilæum, sufficit, &
non sufficit Dominica sequenti post
transactam hebdomadam confiteri.
ibid.
22. Ad obtinendum Iubilæum, suffi-
cit, & non sufficit confiteri ipsa die
Dominica, qua solet promulgari.
13
23. Tempore Iubilæi quis per aliquam
impotentiam Physicam, seu moralem
confiteri non potest, sed opera reliqua
præscripta gerens communionem contri-
tus se reficit: Hic lucratur, & non lu-
cratur Iubilæum. ibid.
24. Religiosi Iubilæi tempore possunt, &
non possunt eligere Confessarium non
approbatum ab Episcopo, sed à Regu-
lari Prelato. ibid.
25. Iubilæi tempore possunt, & non pos-
sunt Religiosi sine sui Superioris licen-
tia, ad Confessarios approbatos ex-
tra suum Ordinem accedere. ibi-
dem.
26. Partem operum præscriptorum quis
ad impletin prima hebdomada, & par-
tem in secunda: Hic lucratur, & non lu-
cratur Iubilæum. 14
27. Qui Burgis lucratus est hoc Iubi-
læum, & postmodum venit Vallisole-
tum, ubi idem Iubilæum celebratur:
Potest hic: & non potest secundò il-
lud lucrari, & à reseruatis absolui.
ibid.
28. Ad lucrandum hoc Iubilæum, suffi-
cit, & non sufficit, quòd fiat Sabbatho
commutatio operum, quæ diebus præ-
cedentibus geri debuissent. ibid.
29. Ex malitia præscripta opera in Iubi-
læo omisisti vltima die poteris, & non
poteris illud lucrari, si opera quæ geri
debuissent, in alia à Confessario com-
mutentur. p. 14
30. Cuncta præscripta opera pro Iubi-
læo lucrando gessisti, sed die vltimâ in
qua Eucharistiam debebas accipere,
per incuriam, seu obliuionem natura-
lem ieiunium violasti: Potes, & non
potes Iubilæum lucrari, mutata à Con-
fessario in aliud opus pium commu-
tatione. 15
31. Confessarius, qui ex facultate Iubilæi
eligitur ad commutanda opera præscri-
pta debet, & non debet necessario esse
ille solus, qui ad Confessionem ad Iu-
bilæi lucrationem eligitur. ib.
- Cap. 8. *Circa Votorum commutationem.*
ibid.
- Probl. 32. Confessarius potest, & non potest
virtute Iubilæi Vota extra Confessio-
nem commutare. ib.
33. Iubilæi tempore voto astringeris, quod
non curas tunc tibi commutari: Potes,
& non potes, Iubilæo exacto, impe-
trare huiusce voti commutationem.
16
34. Iubilæi tempore exacto, poteris, & non
poteris obtinere commutationem vo-
torum Pontifici reseruatorum, quo-
rum tunc immemor commutationem
non efflagitasti. ib.
35. Confessarius potestis commutare vir-
tute Iubilæi vota potest, & non potest
iuramenta emissa commutare. ib.
36. Vt votum à te emisum non ludendi
(v.gr.) serues, iuramentum emittis, quo
confirmare valeas votum emisum:
Confessarius virtute Iubilæi potest, &
non potest huiusmodi iuramentum
commutare. ibid.
37. Facultas commutandi vota virtute
Iubilæi, extenditur, & non extenditur,
ad commutanda iuramenta adiecta
contractui, in quo est turpitudine, aut ini-
iustitia. 17
38. In 17

& Problematum.

38. In generali facultate ad vota commutanda, comprehenduntur, & non comprehenduntur Vota reſeruata peregrinationis Ieroſolymitanæ, Romanæ, ac Compoſtellanæ. ibid.
39. Confeſſario Iubilæi virtute impenditur facultas commutandi vota, ex ceptis votis Religionis, & Caſtitatis: Poſteſt hic, & non poſteſt commutare iuramenta ingrediendi Religionem, & Caſtitatem obſeruandi. 18
40. Leui metu ab extrinſeco incuſſo Religionis, aut Caſtitatis votum emiſiſti: Poſteſt, & non poſteſt Confeſſarius Iubilæi virtute huiuſmodi vota commutare. ibid.
41. Emiſiſti votum in vilitatem Tertij, & acceptatum iam fuit ab eo, in cuius commodum fuit expreſſum: Tale votum eſt, & non eſt Iubilæi indulto commutabile. ibid.
- Cap. 9. Circa Iubilæum Communionis generalis ſingulis Menſibus in Societate I E S V, ac in aliis Religionibus lucrari ſolitur. 19
- Prob. 42. Seſtatur quis Iubilæi tempore opinionem probabilem circa illius confeſtionem: Lucratur quidem, & non lucratur Indulgentiam. ibidem.
43. Tibi aliquod votum Iubilæi indulto commutatur: ac poſtmodum voluntate mutata Iubilæum non lucraris: Votum commutatum reuiuiſcit, & non reuiuiſcit. ibid.
44. Peccat, & non peccat lethaliter, qui poſtquam bona fide vororum commutationem obtinuit, poſtmodum voluntariè præſcripta in Iubilæo opera omiſit. ibid.
45. Dies Dominicus (verbi gratia) Februarij eſt vltima huius menſis dies: vel Dominica dies eſt prima dies Martij: Dominica talis vltimi diei Februarij poſteſt & non poſteſt pro Communione generali Martij assignari; & talis primæ diei Martij Dominica pro Communione generali Februarij. 20
46. Vbi ſunt plures vna in Vrbe Societatis domus, poteris, & non poteris in omnibus hoc Iubilæum lucrari. ib.
47. Poſteſt & non poſteſt hoc obtineri Iubilæum in Eccleſiis Seminariorum Societatis. 21
48. In Sacellis, Capellis, aut Oratorijs Societatis villarum, ſeu prædiorum; poſteſt, & non poſteſt hoc Iubilæum generale. Eſcob. & Mend. Theol. Moral. T. III.
- ralis Communionis obtineri. ib.
49. Ad Iubilæi Communionis generalis lucrationem; eſt, & non eſt neceſſarium Confeſſionem præmitti, cum quis lethali crimine grauatur. 22
50. Requiritur, & non requiritur, vt ad huius Iubilæi lucrationem Communionis de manibus Sacerdotis Societatis I E S V ſuſcipiatur. ibid.
51. Ad commonendū populum de Communionis generalis Iubilæo, tempore Interdicti, poſſunt, & non poſſunt Campanæ pulſari. ibid.
- C. 10. Circa Iubilæum Quadrageſimæ. 23
- Prob. 52. Neceſſarium eſt, & non eſt, orationem eſſe contiſuam per has Quadrageſimæ horas, ita vt in Eccleſiâ, vbi hoc Iubilæum obtinetur, ſemper aliqui, vel aliquis orationi inſiſtat. ibidem.
53. Septennium huius indulti incipit, & non incipit à die ex quo ad notitiā peruenit eorum, in quorum gratiam conceſſum fuit. ibid.
54. Valet, & non valet hoc Iubilæum: ſi pro eodem tempore in eadem Eccleſiâ aliud quodcūque iam conceſſum extet. 24
55. Licet, & non licet, aliquid dare, vel accipere pro huiusce Iubilæi expeditione. ibid.
- Cap. 11. Circa Iubilæa pro Chriſti, Dei-para, & Sanctorum Feſtis conceſſa. 25
- Prob. 56. Feſtiuitatis celebritas à propgio die extrahitur, & in alium transfertur: Poſteſt, & non poſteſt in eum diem Iubilæum pro ea Feſtiuitate conceſſum ſimul transferri. ibid.
57. Notarij Regij, ſeu pro ſæculari foro deputati ſubſcriptio ſufficit, & non ſufficit, vt Iubilæorum huiuſmodi tranſumptis fides adhibeatur. ibid.
- Cap. 12. Circa Iubilæa ac indulgentias Regularibus, eorumque Eccleſiis conceſſas. 26
- Prob. 58. Religioſi facti Episcopi fruuntur, & non fruuntur ſuæ Religionis indulgentiis. ibid.
59. Apoſtata, ac Fugitiui à Religionē fruuntur, & non fruuntur Iubilæis, & indulgentiis in Defunctorum gratiam expenſis. ibid.
60. Inter Regulares diuerſi Ordinis eorumque Eccleſias datur, & non datur, tam arcta circa Iubilæa communicatio, vt ſi vna Religio fruatur quinquæ.

E. SCOBAR
Theol. Moral.
Tom. II. IV.
E. IV.

Index Capitum,

- que, verbi gratia, Iubilæis pro quin-
que Sanctorum Solemnis, totidem
aliæ Religiones Mendicantes ad simi-
lem Diuorum numerum potiri existi-
mentur. 27
61. Regulares possunt, & non possunt sine
Cruciata Bullâ lucrari Iubilæa pro
suis Ecclesiis, concessa. ib.
62. Religiosi in Hispaniæ Regnis va-
lent, & non valent lucrari Iubilæa &
indulgentias vniuersis Christi fide-
libus in generali concessas sine Cru-
ciatâ. 28
63. Omnes vtriusque sexûs Regulares
possunt & non possunt in suis Eccle-
siis lucrari omnia Iubilæa, & Indul-
gentias concessas pro omnibus Chri-
stiani Orbis Ecclesiis, locis, & stationi-
bus. ibid.
64. Iubilæum Sanctæ Mariæ, de An-
gelis, seu de Portiuncula possunt, &
non possunt fideles lucrari in Eccle-
siis Monialium Diui Francisci Regu-
lam profitentium licet sub Ordinatio-
rum non Regularium regimine viuant.
29
- Cap. 13. Circa Iubilæum Missionum So-
cietatis IESV. ibid.
- Prob. 65. Qui à nullo Superiore mittun-
tur, possunt, & non possunt Iubilæo,
Missionum vti, & eius indultis po-
tiri. 30
66. Possunt, & non possunt fieri Missio-
nes intra Ciuitates, & Oppida vbi do-
mos aut Collegia Societas habet.
ibid.

LIBER XX.

Eucharistia Sacramentum.

SECTIO PRIMA.

De Eucharistia Sacramento, re-
ceptiones sine lite Sententiæ.

31

CAP. I.

De Eucharistia secundum se. 31

CAP. II.

De Eucharistia Materia. 32

CAP. III.

De Formâ hoc ineffabile Sacramentum con-
ficiente. 34

CAP. IV.

De Eucharistia Adoratione, ipsius ad sa-
lutem necessitate, Obligationeque cum
sumendi ex diuino præcepto. 35

CAP. V.

De Ministro Eucharistia, ad consecran-
dum, & ministrandum. ibid.

CAP. VI.

De Eucharistia susceptoribus. 38

CAP. VII.

De Dispositione suscepturi Eucharistiam in-
ternâ. 39

CAP. VIII.

De externa suscepturi Eucharistiam dispo-
sitione. 40

CAP. IX.

De Eucharistia Effectibus. 41

SECTIO SECVNDA.

De Eucharistia Sacramento Pro-
blemata. 42

Cap. 10. Circa Eucharistia Sacramenti
Naturam. ibid.

Prob. 1. De necessitate Sacrificij est, &
non est Panis simul, ac Vini Consecra-
tio. ibid.

2. Panem & Vinum simul consecrari, est
& non est præceptum diuinum. ibi-
dem.

3. Potest, & non Potest Pontifex dispen-
sare, vt aliquandò liceat in altera so-
lummodò consecrari specie. 43

4. Potest, & non potest materia conse-
cranda coram Sacerdote non existere,
sed à tergo statui. ibid.

5. Sufficit, & non sufficit, materiam esse
præsentem secundum aliquam partem,
vt tota possit consecrari. ibid.

6. Materia Panis, & Vini est, & non est
consecrabilis in qualibet maximâ sine
termino quantitate. 44

7. Sa

& Problematum.

7. Sacerdos verè consecrat, & non consecrat hostias coram se positas in pyxide, vel in altari, quas initio Missæ consecrandas suscepit: postea verò consecrationis tempore prorsus fuit oblitus. ibid.
8. Consecrat, & non consecrat Sacerdos hostias, quas consecrandas accepit, cum non sunt in corporali super aram, si consecrationis tempore tradidit obliuioni. 45
9. Sacerdote prorsus in scio, quædam hostiæ consecrandæ super Aram collocantur, quas celebrans non aduertit antè consecrationem, sed post illam: Hæ quidem manent, & non manent consecratæ. ibid.
10. Multis hostiis consecratis vna non consecrata admiscetur: potest, & non potest illam Sacerdos consecrare. ib.
11. Eucharistia est & non est vnum specie atomum Sacramentum. ibid.
12. Eucharistiæ Sacramentum fuit, & non fuit Mense Martio institutum. 46
- Cap. 13. *Circa remota Eucharistiæ materiam.* ibid.
- Probl. 13. *Blatæ seu Centeno* potest, & non potest esse sufficiens Eucharistiæ materia. ib.
14. Farina triticea aquâ rosacea, vel alia non naturali si subigatur: erit, & non erit apta consecrationi. ibid.
15. Vigente necessitate potest, & non potest Panis aliquantulum corruptus consecrari. ibid.
16. Panis ex Amydo, Hispanè Almidon, confectus, est, & non est consecrationis materia. 47
17. Peccat, & non peccat Sacerdos Græcus in azimo consecrans. ibid.
18. Graui necessitate obueniente, potest, & non potest Sacerdos Latinus in fermentato consecrare. ibid.
19. Multum est, & non est consecrationis materia. ibid.
20. Lora, seu Acinaceum, Hispanicè *Aqua pie* potest, & non potest consecrari. 48
21. Vinum congelatum est, & non est consecrationis materia. ib.
22. In Vino congelato potest, & non potest licitè consecratio fieri in necessitate. ibid.
23. Acerum est, & non est consecrationis materia. 49
24. Aquæ gutta vino Calicis mixta conuertitur, & non conuertitur immediate in Dominicum Sanguinem. ib.
25. Massa cruda est, & non est consecrationis materia. ibid.
26. Mica Panis madefacta, & digitis compressa, vt velut Massa fiat, est, & non est sufficiens consecrationis materia. ib.
27. Vinum imbibitum in Offa, seu mica Panis, potest & non potest consecrationis materiam ministrare. 50
28. Immixtio Aquæ in Calice est, & non est de iure diuino. ibid.
29. Potest & non potest determinari, quanta debeat esse illa paruitas Aquæ vino admiscenda. ibid.
30. Gutta quæ intra Calicis latera separatè à vino quod in fundo adest, assolent detineri, debent, & non debent censeri consecratæ. ib.
31. Potest, & non potest consecrari quælibet minutissima particula Panis, & Vini, quæ ob sui paruitatem sentiri nequeat. ibid.
- Cap. 12. *Circa Consecrationis formam* 51
- Probl. 32. Verba consecrationis dicuntur, & non dicuntur recitatiuè tantum & materialiter. ib.
33. Verba præcedentia formam consecrationis Panis ab illa particula, *Qui pridie quàm pateretur*, necessariò prærequiritur ad formæ valorem. ibid.
34. Si loco illius formæ: *Hoc est corpus meum*, diceret: *Hæc est caro mea*, valida esset, & valida non esset consecratio. 52
35. Verba illa consecrationis Calicis: *Noui, & æterni testamenti*, vsque ad, *Remissionem peccatorum*, sunt, & non sunt essentialia. ibid.
36. Christus in consecratione Panis vsus fuit, & non fuit vsus particula *Enim*. ibid.
37. Peccatum mortale est, & peccatum mortale non est, particulam *Enim*, cum consecratur Panis, vel Vinum, omittere. ibid.
38. Valet, & non valet consecratio his verbis facta: *Hic est Calix, nouum testamentum in meo sanguine*. 53
- Cap. 13. *Circa suscipientes Eucharistiam* ibid.
- Probl. 39. Infantes sunt, & non sunt suscipiendæ Eucharistiæ capaces. ibid.
40. Neophyti, Energumeni, & Neophyti mox post conuersionem, sunt, & non sunt Eucharistiæ recipiendæ capaces. ibid.
41. Pueri, qui sufficiente habent usurationis ad peccadum, & recipiendum Sacramentum Pœnitentiæ, possunt, ac debent: non possunt, nec debent, communicare. 54

ELISCOBAR
Theol. Mor.
Tom. III. IV
F. IV.

Index Capitulorum,

Cap. 14. Circa dispositionem susceptorum
Eucharistiam, quoad animam atti-
net. 54

Prob. 42. Communicare cum peccato Ve-
niali est, & non est Veniale peccatum.
ibid.

P. 43. Ad Eucharistię effectū requiritur, &
non requiritur actualis deuotio susci-
pientis. 55

P. 44. Sacerdos post consecrationem aut
lethaliter peccat, aut lethalis non con-
fessi recordatur, cuius contritionem
non habuerit, nec modò potest habere:
Hic potest, & non potest sine nouo
peccato, non elicitā contritione, com-
municare. ib.

P. 45. Qui prohibitus per censuram à re-
ceptione Sacramentorum, communi-
cat cum peccati mortalis conscientia:
committit, & non committit duo pec-
cata contra duo illa praecepta, diui-
num, & humanum, quae debeant Con-
fessario aperiri. 56

Prob. 46. Debere praemitti Confessionem
ad Eucharistiam recipiendam, si com-
municaturus sit lethalis piaculi reus,
fuit, & non fuit ante Concilium Tri-
dentinum obligatio. ib.

Prob. 47. Praeceptum praemittendi con-
fessionem antè Communionem: est &
non est diuinum naturale: est & non
est positivum Ecclesiasticum. 57

Prob. 48. Dubitat quis, an lethaliter deli-
querit: vel an confessus fuerit lethale
commisum: Teneatur, hic & non te-
netur, id ante communionem confi-
teri. ib.

Prob. 49. Religiosus peccati lethalis reus,
potest, & non potest (licet adsit saecularis
Confessarius) sine prauiā confessione,
eliciens contritionis actum
communicare, si breui sperat Ordinis
sit Sacerdotem. ib.

Prob. 50. Cum quis iustam habet causam,
ut Confessario, quem vnicum habet,
grauia crimina non confiteatur, com-
municaturus; debet, & non debet
prius venialia fateri peccata. 58

Prob. 51. Necessitas communicandi sine
prauiā confessione est, & necessitas
sufficiens non est, quando vel ex con-
fessione, vel ex ommissione Communionis
sequetur scandalum. ib.

Prob. 52. Laicus accedit ad locum com-
munionis, & ibi recordatur grauis pia-
culi non confessi: Hic potest, & non
potest, sine prauiā confessione com-
municare, quando communia sit se-
cretè. ib.

Prob. 53. Quando populus non audiet Sa-
crum in die festo, nisi celebret Sacer-
dos lethalis reus criminis, confessione
non praemissa: secluso periculo notae,
vel scandalis, potest, & non potest, non
praemissa confessione celebrare. 59

Prob. 54. Quando fidelis in Paschate po-
test communicare, non verò confiteri,
quia adest Sacerdos, sed non approba-
tus: est, & non est sufficiens causa, ut
sine prauiā confessione communique-
tur. ibid.

Prob. 55. Quando Parochus celebrare so-
let pro defuncto praesente, & non sup-
petit Confessarius: tunc potest, sine
prauiā confessione celebrare. 60

Prob. 56. Dum aliquis prius confessus, po-
stea recordatur peccati mortalis obli-
ti, quod iam confiteri non potest; debet
& non debet ante communionem,
nouam illius contritionem elicere.
ibid.

Prob. 57. Qui in Missa recordatur, quod
sit in mortali, debet, & non debet sta-
tim contritionis actum elicere. ib.

Prob. 58. Concilij clausula, qua Sacerdo-
tes, qui sine prauiā confessione com-
municarunt, monentur, quamprimum
confiteri: est, & non est prae-
ceptum. 61

Prob. 59. Praeceptum hoc, est, & non est
de iure diuino. ib.

Prob. 60. Praeceptum hoc à Tridentino
latum, obligat, & non obligat etiam
Laicos. ib.

Prob. 61. Sacerdos recordatur in Missa
peccati mortalis, aut tunc illud com-
mittit ante sumptionem, & contritus
communicat sine confessione prauiā
ob vitandam infamiam: Hic postea
debet, & non debet, quamprimum
confiteri. 62

Prob. 62. Sacerdos quidam non ex neces-
sitate, nec ob carentiam Confessarij,
sed ex mera malitia in mortali sine
prauiā confessione celebravit: Hic te-
netur, & non tenetur quamprimum
post Missam confiteri. ib.

Prob. 63. Sacerdos, qui ob defectum Con-
fessarij sine prauiā confessione cele-
brauit, debet, & non debet statim fini-
ta Missa confiteri. ib.

Prob. 64. Qui peccauit mortaliter, & mox
confessus est; tenetur, & non tenetur
Communionem differre sub mortali.
63

65. Sacerdos, qui ex obligatione elemo-
synae acceptae tenetur offerre Sacrum:
potest, & non potest, deficiente Con-
fessario.

& Problematum.

- fellatio, sine præuia confessione celebrare. ibid.
 66. Distantia vnius leuæ inter Pœnitentem, & Confessarium est, & non est sufficiens, vt pœnitens dicatur, Confessarij copiam non habere, & consequenter valeat urgente necessitate absque præuia Confessione communicare. 64
 67. Præceptum quamprimum confitendi, si Sacerdos absque præuia Confessione contritione præmissa celebravit: comprehendit Sacerdotem in die Parasceues celebrantem. ibid.
 68. Licet, & non licet Sacerdoti, ministrare peccatori occulto scienti, & petenti Hostiam non consecratam: ad Sacrilegium, vel graue aliud damnum ipsius suscipientis vitandum. ib.
 Cap. 15. *Circa communicantium quoad corpus dispositionem.* 65
 Probl. 69. Pollutio impedit, & non impedit, sub veniali saltem communionem. ibid.
 70. Graue peccatum est, & graue peccatum non est, post minimum cibum, aut potum, Eucharistiam accipere. ibid.
 71. Qui deglutiit aliquid non comestibile, scilicet ossiculum, frustulum metalli, papyrum, cretam, vngues, vel quid simile; potest, & non potest communicare. 66
 72. Sumpcio Tabachi vel in folio, vel in fumo, vel in puluere impedit, & non impedit communionem. ib.
 73. Reliquiæ cibi præcedentis diei remanentes in dentibus, aut gingiuis, & trajectæ ex industria post mediam noctem; impediunt, & non impediunt communionem. 67
 74. Quis noctu saccharum, aut quid simile in os mittit, vt paulatim liquefiat, & ex industria post mediam deglutiit noctem: Hic violat, & non violat naturale ieiunium: Potest, & non potest communicare. ib.
 75. Necessè est, & necessè non est, cibum esse digestum, vel dormiisse post Cœnam, ad Eucharistiam recipiendam. ibid.
 76. Dubium quis habet negatiuum circa ieiunium: potest, & non potest Eucharistiam recipere. 68
 77. Dubium quis habet positium circa ieiunium: communicare potest, & communicare non potest. ib.
 78. Pontifex nocte Natalis Domini dispensat, & non dispensat in ieiunio cum Cardinali, celebrante primam Missam
 post matutinum in sacello Pontificio. 69
 79. Ad scandalum vitandum, potest quis & non potest non ieiunus communicare. ib.
 80. Ad implendum communionis annuè præceptum; potest, & non potest non ieiunus communicare. ib.
 81. Quis Eucharistiam æger per modum viatici non ieiunus accepit: vult rursus ex deuotione communicare: Certè debet, & non debet ieiunium præmittere. 70
 82. Sacerdos non ieiunus, potest, & non potest ad communicandum moribundum, alioqui sine viatico decessurum, celebrare. ib.
 83. Quando Sacerdos post consecrationem deficit, debet, & non debet alius ieiunus aut non ieiunus Sacrificium perficere. ib.
 84. Reliquias sacrificij potest, & non potest Sacerdos non ieiunus absumere. 71
 85. Si grandiusculæ sint particule absumi possunt, & non possunt post ablutionem. ib.
 86. Hæ reliquiæ sumendæ sunt, & sumende necessariò non sunt in continenti. 72
 87. In Sacristia dum Sacerdos vestes retinet sacras, potest, & non potest, reliquias cuiusvis magnitudinis inuentas in Calice, vel in Patena absumere. ib.
 88. Præfatæ reliquiæ inuentæ post ablutionem in patena, Calice, aut Corporali, possunt, & non possunt laicis, qui iam tunc communicarunt, cum ablutione ministrari. ibid.
 Cap. 16. *Circa Eucharistia necessitatem.* ibid.
 Pr. 89. Eucharistia est, & non est, medium necessarium ad primam iustificationem. ibid.
 90. Eucharistia est, & non est, medium necessarium ad perseuerandû in gratia. 73
 Cap. 17. *Circa præceptum diuinum Communionis.* 74
 Probl. 91. Extat, & non extat præceptum diuinum communicandi. ibid.
 92. Hoc præceptum diuinum communicandi, obligat, & non obligat, non baptizatos, siue fideles sint, vt Catechumeni, siue sint infideles. ibid.
 93. Præceptum diuinum communicandi obligat, & non obligat sæpius in vita. ibid.
 94. Qui communicauit in Paschate, tenetur, & non tenetur præcepto diuino

ESCOBAR
 Theol. Mor.
 Tom. III. IV.
 F. IV.

Index Capitum,

- in mortis articulo recipere Eucharistiam sub mortali piaculo. 75
95. Qui communicauit paulo ante periculum mortis, tenetur, & non tenetur ad diuinum præceptum implendum, rursus in periculo communicare. ib.
96. Qui post sumptum viaticum mortaliter deliquit, tenetur, & non tenetur, ad præceptum diuinum implendum, iterum communicare. 76
97. Si in mortis articulo Laicus deglutire non potest Eucharistię particulam, ministranda est ei, & non est ei ministranda Sanguinis species. ib.
98. Pestis tempore, potest, & non potest Eucharistia moribundo ministrari instrumento aliquo medio, ne Sacerdos manu tãgat infirmum, & inficiatur. ib.
99. Die Veneris Sancti, licet, & non licet Laicalis Communio. 77
100. Communio quotidiana est, & non est, vniuersaliter omnibus existentibus in gratia utilior: ideoque est, & non est consulenda, seu concedenda. ib.
- Cap. 18 *Circa Eucharistię Ministrum* 79
101. Si Sacerdos Pastor adfit, & iniquę denegat Diacono facultatem ministrandi moribundo Eucharistiam: potest Diaconus, & non potest eam ministrare. ib.
102. Necessitate urgente, potest, & non potest Sacerdos administrationem Eucharistię Clericis inferioribus, & etiam Laicis committere. ib.
103. Omnes Sacerdotes possunt, & non omnes Sacerdotes possunt Eucharistiam ministrare. 80
104. Deficiente Parocho, vel iniquę viaticum indigenti denegante, quiuis Sacerdos potest, & non potest illud ministrare. ib.
105. Possunt, & non possunt Regulares ministrare Eucharistiam in die Paschatis materialiter sumpto, & non sumpto materialiter. ib.
106. Etiam in Paschate possunt, & non possunt Regulares, ministrare fidelibus Eucharistiam, ad præceptum annuę confessionis implendum. 81
107. Qui bullam habet Cruciatę, potest, & non potest, Eucharistiam à quolibet Sacerdote accipere. ib.
108. Extrà casum necessitatis potest Sacerdos, vel Diaconus aliquando, & non potest propria manu Eucharistiam accipere. 82
109. Diacono præsente, potest, & non potest Sacerdos, seipsum communicare. ibid.
110. Clerici Diacono inferiores, & Laici possunt aliquando, & non possunt communicare se ipsos. 83
- Cap. 19. *Circa Communionis Ritus*. ibid.
111. Præceptum diuinum aliquando fuit, & præceptum diuinum nunquam fuit indistinctum Laicis, sub vtraque specie communicandi. ib.
112. Sine Ecclesię dispensatione nunquam potest, & aliquando potest Laicus Sanguinis speciem absumere. ib.
113. Sacerdos potest, & non potest, cum celebrat, diuidere hostiam consecratam ad Laicum communicandum. 84
114. Cum Sacerdos communicat more Laicorum debet, & non debet stolam gestare. ib.
- Cap. 20. *Circa Eucharistię Effectus*. 83
115. Eucharistia confert, & non confert habitalem gratiam, cum primum est in ore Sacramentum. ib.
116. Quis sacrilegę communicauit indignus in parte prima sumptionis, & durante sumptione, respicit ita vt aliquam partem ritę dispositus acceperit: Hic recipit, & non recipit Sacramenti effectum. ib.
117. Quis dignę communicans post acceptam gratiam in primę particulę sumptione iuxta præsentem dispositionem, melius disponitur per intensiorem, aut perfectiorem actum, dum adhuc durat sumptio. Hic recipit, & non recipit maiorem gratiam ex opere operato. ibid.
118. Dum species Sacramentales in stomacho perseverant, producunt, & non producunt adhuc vberioris gratię effectum. 84
119. Cum dispositio recipientis Eucharistiam, melioratur, dum species Sacramentales in stomacho durant, augetur, & non augetur gratia ex opere operato. ibid.
120. Vtraque species simul confert, & non confert recipienti maiorem gratiam, quàm seorsim singulę. ib.
121. Eucharistia confert per accidens aliquando, & non confert primam gratiam. ibid.
122. Vt augmentum gratię recipiat qui Eucharistiam sumit, requiritur, præter statum gratię, deuotionis affectus. 85
123. Virtute Eucharistię præter vñionem animę cum Deo factam medio gratię augmento, fit etiam, & non fit vñio aliqua

& Problematum.

qua inter carnem suscipientis, & inter
carnem Christi. ibid.
124. Eucharistia in hac vita producit, &
non producit in corpore suscipientis
dignè aliquam qualitatem. 86

LIBER XXI.

Eucharistia, Sacrificium.

SECTIO PRIMA.

De Eucharistia sacrificio, receptio-
res sine pugna sententiar. p.87

CAP. I. **D**E Sacrificio propriè, &
strictè sumpto in com-
muni. ibid.

C.1. De noua Legis Sacrificio. p.88

C.3. De offerentibus Missæ sacrificium.
p.90

C.4. De Missæ Fructu. p.91

C.5. De celebrandi Tempore. p.95

C.6. De loco, quo celebrare liceat. p.97

C.7. De violata Ecclesia, ubi non licet
Missam celebrare. p.99

C.8. De Altari, & eius ornatu. p.100

C.9. De Vasis, ac Vestibus sacris. p.102

C.10. De Ritibus Missæ. p.104

C.11. De Missæ Defectibus. p.105

C.12. De Obligatione faciendi sacrum pro
aliis. p.108

C.13. De obligatione celebrandi ob stipen-
dium acceptum. p.109

C.14. De Ministro Missæ necessario.
p.110

SECTIO SECUNDA.

De Missa Problemata. p.112

CAP. 15. Circa sacrificium in communi.
ibid.

Probl.1. Sacrificia ab hominibus instituta
vera sunt, & non sunt vera. ibid.

2. Ad essentiam sacrificij requiritur, & non
requiritur signum & minister autori-
tate publica constitutus. ibid.

3. In omni Sacrificio proprio danda est,
& danda non est destructio aliqua rei
oblata. p.113

4. Datur, & non datur naturale sacrifi-
candi præceptum. ibid.

5. Christus Dominus in Cruce actiue
concurrit, & actiue non concurrit ad
suam mortem, unde videtur obrulisse,
& non obrulisse verum, ex destructione
præfata, sacrificium. ibid.

C.16. Circa nouæ legis sacrificium. p.114

Prob.6. Consecratio sola potest, & non po-
test essentialiter Missæ sacrificium con-
stituere. ibid.

7. Sola sumptio specierum potest, & non
potest essentialiter constituere Missæ
sacrificium. p.115

8. Consecratio, & sumptio, simul institui
possunt, & non possunt institui, vt es-
sentialiter constituent Missæ Sacri-
fium. ibid.

9. Sacerdotis sumptio præcepta est, &
præcepta non est iure diuino. ibid.

10. Requiritur, ad sacrificium hoc, & non
requiritur sumptio Hostiæ tunc conse-
crata. p.116

11. Vtriusque speciei sumptio est, & non
est iure diuino præcepta. ibid.

12. Species Sacramentales sunt, & non
sunt pars huius victimæ. ibid.

CAP. 17. Circa Offerentes Missæ Sacri-
fium. p.117

Prob.13. Christus offert, & non offert im-
mediatè Missæ Sacrificium nunc. ib.

14. Sufficit, & non sufficit habitualis Sa-
cerdotis intentio, vt Missæ fructus possit
personæ, pro quam offertur, appli-
cari. ibid.

15. Deus attendit ad celebrantis inten-
tionem habitam, non ad debitam : &
attendit ad intentionem debitam, non
ad habitam. ibid.

16. Sacerdos potest, & non potest inten-
tionem suam ad futurum referre, seu
anticipatè Missas offerre. p.118

17. Celebrans nulli applicat Missæ fru-
ctum vel certè incapaci : Tunc fructus
ille confertur, & non confertur cele-
branti: remanet, & non remanet in the-
sauro. p.119

CAP. 18. Circa Missæ Fructum. ibid.

Prob.18. Missæ sacrificium habet, & non
habet effectum aliquem ex opere ope-
rato. ib.

19. Remissio pœnæ temporalis vi Missæ
semper certa lege confertur, & non
semper certa confertur lege circa de-
functos. ib.

20. Per Missam orationi coniunctam im-
petratur, & non impetratur immediatè
remissio pœnæ pro peccatis eorum pro
quibus oratur. p.120

21. Missa per se confert, & non confert
pri

DISCOBAR
Theol. Mor.
Tom. II. IV.
F. IV.

Index Capitum,

- primam gratiam, & peccati lethalis remissionem iis, pro quibus dicitur. ib.
22. Est, & non est infallibilis impetratio auxiliorum specialium, quæ confertur eis, pro quibus Missæ sacrificium offertur. p. 121
23. Auxilia, quæ per Missam conferuntur semper sunt & non semper sunt efficacia. p. 122
24. Dum iusti actualiter in obiectis venialiter prauis complacent, Missæ sacrificium immediatè, & ex opere operato dimittit, & non dimittit eis peccata venialia. ibid.
25. Sacerdos quatenus Missam offert ut persona particularis, & cæteri Fideles coofferentes participant & non participant non ex ea aliquem satisfactionis fructum ex opere operato. ibid.
26. Sacerdos debet, & non debet omnibus Ecclesiæ membris non solum impetrationem Missæ, sed etiam satisfactionem applicare. p. 123
27. Missa potest, & non potest, pro Infidelibus offerri. ibid.
28. Missa potest, & non potest, pro Cæcumenis offerri. p. 124
29. Expedit, & non expedit alicui, dum vivit, facere sibi celebrare Missam, & Officium defunctorum. ibid.
30. Quando effectus satisfactionis pro peccata debet ex Missa, per obicem peccati fuit impeditus: datur, & non datur, fictione recedente. ibid.
31. Effectus seu fructus Missæ crescit, & non crescit, ex meliori recipientis dispositione. p. 125
32. Missæ fructus est, & non est infinitus extensive syncategorematicè. ibid.
- Cap. 19. *Circa celebranda Missæ tempus.* p. 126
- Probl. 33. Ex vi solius Ordinationis Sacerdes tenetur, & non tenetur, aliquando celebrare. ibid.
34. Sacerdos nunquam celebrans non venialiter, sed mortaliter delinquit: non mortaliter delinquit, sed solum venialiter. ibid.
35. In festo, quando est aliud sacrum, quod possit audiri: debet, & non debet Sacerdos celebrare ut ipsemet præceptum Missam audiendi adimpleat. p. 127
36. Mortale est, & mortale non est, Missam quotidianam, seu Conuentualem in Cathedralibus, vel Collegiatis Ecclesiis omitti. ibid.
37. Mortale est, & mortale non est, omitti in Ecclesiis Regularibus quotidianam Missam. ibid.
38. In Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis, quando casus occurrit, debent, & non debent duæ Missæ cantari, de festo scilicet, & de feria. ibid.
39. Debent, & non debent præfatis diebus in Ecclesiis Regularibus etiam duæ Missæ cantari. p. 128
40. Feria quinta maioris Hebdomadæ licet & non licet Sacerdoti cuilibet celebrare. ibid.
41. Requiritur, & non requiritur Prælati licentia, ut quis possit Feria quinta in Cæna Domini celebrare. ibid.
42. Sabbatho Sancto licet, & non licet ultra Missam solemnem, plures alias priuatas celebrare. ibid.
43. Festum incidit in Sabbathum S. Missæ priuatæ sunt & non sunt dicendæ. p. 129
44. Si Sabbatho Sancto, dicendæ sint publice aliæ Missæ priuatæ: hæc possunt, & non possunt, ante solemnem celebrari. ibid.
45. Parochus die Natalis Domini tenetur & non tenetur tres Missas celebrare. 130
46. Extra Natiuitatis diem potest, & non potest Sacerdos Parochus non solum duas, sed & plures Missas celebrare. ibid.
47. Diebus profestis Parochus potest, & non potest, duas Missas in Ecclesiis, quas habet, diuersis celebrare. ibid.
48. Licet, & non licet, post sumptam ablutionem dicere secundam Missam ad moribundo Eucharistiam ministrandum. ibid.
49. Propter defunctum parochianus Missam dici petit, potest & non potest Sacerdos, vnam Missam de die, alteram pro defuncto illo celebrare. p. 131
50. Quando Nuptiæ benedicendæ sunt, & Parochus iam fecit sacrum: potest, & non potest alterius Missæ celebrationi operam dare. ibid.
51. Templum exiguum in festo solemniter semel non capit populi multitudinem; tunc potest, & non potest vnicus Sacerdos vnam, & alteram Missam celebrare. ibid.
52. In die festo post factam consecrationem, & ante sumptam ablutionem, superuenit peregrinorum copia, vel Antistes, vel Magnates, qui non habent alium Sacerdotem, à quo, Missam audiant: Tunc, ablutione non sumpta, potest

& Problematum.

- test & non potest Sacerdos alteram Missam celebrare. p.132
53. Concurrent eodem die duæ Missæ dicendæ una de festo, altera de Vigilia, vel Rogationibus, vel defunctis, & non est nisi unus sacerdos: tunc ab eodem Sacerdote possunt, & non possunt duæ Missæ celebrari. ibid.
54. Expectandum est, & expectandum non est Auroræ initium ad Missam inchoandam. ibid.
55. Natalis Dominici die omnes tres Missæ possunt, & non possunt, noctu celebrari. p.133.
56. Potest, & non potest Missa ante Auroræ initium integrè sine licentia celebrari, ad communicandum infirmum, aliqui forsan sine viatico morituri. ibid.
57. Licet, & non licet, post meridiem celebrare hora tertia. ibid.
- Cap. 20. *Circa celebrationis Missæ locum.* p.134.
58. Licet, & non licet, in mari, vel flumine celebrare. ibid.
59. Mortale crimen est, & mortale crimen non est, extra locum sacrum sine necessitate celebrare. ibid.
60. Privilegia Regularibus concessa, ut sine Episcopi consensu valeant cum altari viatico celebrare, sunt & non sunt per Tridentinum reuocata. 135
61. Incurrit, & non incurrit penam ullam, qui in Ecclesia violata celebrat. ibid.
62. Violatur, & non violatur Ecclesia, quando causa mortis culpabilis datur intra Templum sine sanguinis effusione, per contusionem, aut contractionem, aut veneni propinationem, & mors extra contingit. p.136
63. Effusio sanguinis vber è naribus est, & non est sufficiens ad Ecclesiæ violationem. ibid.
64. Violatur, & non violatur Ecclesia, si quis in ea percussus, extra eam sanguinem profundit. ibid.
65. Polluitur, & non polluitur Ecclesia per copulam coniugalem ratione necessitatis in ipsâ habitam. 137
66. Licet, & non licet apud Templum coniugali copulæ operam dare, si breui in tempore quo inibi recluduntur coniuges, verè detur incontinentiæ periculum. ibid.
67. Violat, & non violat Ecclesiam excommunicati non vitandi Sepultura. ibid.
68. Violatur, & non violatur Ecclesia, si per Episcopum excommunicatum non toleratum consecratur, aut benedicatur. ibid.
69. Quando fuit Infidelis in Ecclesiâ sepultus, debent, & non debent eius abradi parietes. p.138
70. Si totum Templum, vel maior eius pars per temporum intervalla corruat, & instauretur, amittit, & non amittit consecrationem. ibid.
71. Locus sacer est & non est violatus per occultam causam ante eiusdem manifestationem. ibid.
72. Post Concilium Constantiense ad violationem publicam Ecclesiæ, requiritur & non requiritur Iudicis sententia declarans, sacrum locum esse violatum. p.139
73. Simplex Sacerdos ad reconciliandum Ecclesiam benedictam, indiget, & non indiget Episcopi facultate. ibid.
74. Episcopus potest, & non potest simplici Sacerdoti concedere facultatem reconciliandi Templum consecratum violatum. ibid.
75. Per Missæ celebrationem reconciliatur, & non reconciliatur Ecclesia violata. p.140
76. Heremitoria quædam, Hospitalia, aratoria, vel similia loca, quæ nec consecrata, nec benedicta sunt, erunt, & non erunt violationis periculo obnoxia. ibid.
- Cap. 21. *Circa Altare, & eius Ornatum.* p.141.
77. Pyxis, in quâ recipienda est Eucharistia, debet, & non debet esse benedicta. ibid.
78. In Arâ consecratâ debent, & non debent Sanctorum reliquiæ reponi. ibid.
79. Quoties in ligno, quo clauditur Ara consecrata, fuerit parvus ille lucellus, quo reliquiæ conduntur; amoto signo à lapide, tollitur, & non tollitur consecratio. ibid.
80. Quoties Altaris cornua, quæ assolent vngi, franguntur, perditur, & non perditur Altaris consecratio. p.142
81. Parua Palla, qua Cassis cooperitur, est & non est de essentia ornamentorum Altaris. ibid.
82. Purificatorium, ab abstergendum Calicem, debet, & non debet esse benedictum. ibid.
83. Præter Corporale requiruntur, & non requiruntur tres mappæ in altari ad Missæ celebrationem. p.143
84. Mortale peccatum est, & mortale non est

EPISCOPAR
Theol. Mor.
Tom. II. IV.
F. IV.

Index Capitum,

- est peccatum, sine Mappis celebrare. ibid.
85. Mappæ altaris debent, & non debent esse benedictæ necessario. ib.
86. Corporale potest, & non potest ex Cannabe fieri. ib.
87. Corporalia, reliquæque Altaris mappæ possunt, & non possunt ex Gossipio (Hispanè, *Algodon*.) perfici. p. 144
88. Peccat, & non peccat venialiter qui sine causa duas saltem candelas in Missæ celebratione non accendit. ibid.
89. Mortale est peccatum, & non est peccatum mortale sine cereo lumine celebrare; licet enim & non licet lumen Olei adhiberi, vel in necessitate. ib.
90. Licet, & non licet in necessitate cum lumine sebaceo, vel ex adipe, vel simili ex materia celebrare. ib.
91. Mortale crimen est, & mortale non est, sine Cruce celebrare. g. 145
92. Liber deest, & Sacerdos adeo est instructus, & sic de sua memoria confidit, ut moraliter non dubitet, se cuncta perfecte, recitaturum: sine Missali hic poterit, & non poterit celebrare sine lethali culpa. ib.
- Cap. 22. Circa Vasa, ac Sacras Vestes. ib.*
- Prob. 93.* Bona sine Sacerdos celebrat in Calice, Patena non consecratis: eo ipso manent, & non manent Vasa eiusmodi consecrata. ibid.
94. Si Calix & Patena de aurata sint, & per vsum deauratio tollatur: amittunt, & non amittunt consecrationem. p. 146
95. Calix, & Patena argentea, vel stannea sine auro consecrantur, & inaurantur interius post consecrationem: Indigent, & non indigent noua consecratione. ibid.
96. Calix per Cuppæ separationem à pede amittit, & non amittit consecrationem. ibid.
97. Cingulum debet, & non debet necessario esse benedictum. p. 147
98. Cingulum ita rumpitur, ut neutra pars diuisa ad cingendum sufficiat. Porro retinet, & non retinet benedictionem. ibid.
99. Dimittens aduertenter vnam, aut alteram sacram vestem, scilicet Manipulum, vel Cingulum: peccat, & non peccat lethalius. ibid.
100. Licet, & non licet, ob metum mortis sine sacris Vestibus cunctis celebrare. p. 148
101. Licet, & non licet operto capite celebrare. ibid.
102. Mortale peccatum est, & mortale peccatum non est, capite operto, Missæ celebrationi dare operam. ibid.
103. Licet, & non licet, tegere caput sacro Amictu celebrantem. 149
104. Ut quis coactus necessitate, possit cooperto capite celebrare, est & non est necessaria dispensatio. ib.
- Cap. 23. Circa Missæ Ritus. ib.*
- Prob. 105.* Missalis Rubricæ, quæ præscribunt accidentales Missæ ritus, obligant, & non obligant sub mortali. ib.
106. Mortale peccatum est, & peccatum mortale non est, preces omnes omittere, quas Missale præscribit dicendas, dum sacris vestibus Sacerdos induitur. ibid.
107. Veniale peccatum est, & nec veniale est peccatum, scienter omnes orationes omittere, quæ in Missali dicendæ, dum Sacerdos induitur, præscribuntur. p. 150
108. Cantans Missam solemnem, tenetur, & non tenetur voce submissa legere, Introitum, Epistolam, Evangelium, & reliqua, quæ alij cantant ministrantes. ibid.
109. In omissione verborum Canonis Missæ datur, & non datur materiæ leuitas. ibid.
110. Potest, & non potest per annum dici Missa Natiuitatis, Assumptionis, vel alterius Festi Deiparæ. p. 151
111. Mortale est, & mortale non est, in festis Duplicibus vel similibus diebus, in quibus Missæ votiue non permittuntur aliam Missam dicere. ibid.
112. Quilibet Sacerdos potest, & non potest celebrare Missam de Sancto beatificato, cuius celebrationem Pontifex alicui Religioni, vel Prouinciæ concessit. ibid.
113. De sanctis Canonizatis, qui non habentur in Calendario Breuiarij, vel Missalis, potest, & non potest Officium diuinum, aut Missa celebrari. p. 152
114. Sacerdos sub mortali tenetur, & non tenetur, saltem Matutinum Officium ante celebrationem Missæ recitare. ibid.
115. Veniale per se est, & per se Veniale non est peccatum, celebrare Missam ante recitatum Matutinum. p. 153
- Cap. 24. Circa Missæ Defectus. ibid.*
- Prob. 116.* Si Calix fuerit sine vino consecratus,

& Problematum.

- cratus, debet, & non debet simul noua
Hostia consecrari. ib.
117. Sacerdos post consecrationem moritur,
aut graui morbo corripitur: potest & non
potest altera die sacrificium ab alio Sacer-
dote perfici. p. 154
118. Tenetur, & non tenetur Sacerdos sacri-
ficiū ab alio cœptum perficere. ib.
119. Secluso graui scandalo, debet, & non de-
bet Sacerdos in mortali existens, sacri-
ficiū ab alio cœptum perficere, contritio-
ne præmissa. ib.
120. Solus adest Sacerdos excommunicatus,
aut suspensus ab officio, aut irregularis, qui
cœptum sacrificium perficere valeat: Hic
nec debet, nec potest: hic potest & debet
perficiendæ Missæ operam dare. p. 155
121. Si celebrans ante Consecrationem defi-
ciat, alter Sacerdos debet, & non debet
Missam perficere Canone incepto. ib.
122. Si post consumptam Hostiam, relicto
Sanguine, celebrans deficiat: alter debet,
& non debet Missam perficere. ib.
123. Qui temerè Missam inchoatam relin-
quit incurrit, & non incurrit maiorem ex-
communicationem. p. 156
124. Qui temerè Missam inchoatam relin-
quit, incurrit, & non incurrit suspensio-
nem. ib.
125. Si incepto Missæ Canone excommuni-
catus vitandus eidem velit assistere: relin-
quenda, & non relinquenda est à Sacer-
dote imperfecta protinus. ib.
126. Infidelibus irruentibus post consecra-
tionem, Sacerdos debet, & non debet pro-
pter mortis periculum sacrificium imper-
fectum relinquere. p. 157
127. Potest, & non potest licitè incepta Missa
reperi, si Princeps, aut Episcopus, aut sup-
plicatio solemniter adueniat. ib.
- C. 15. Circa obligationem faciendi sacrum
pro aliis. ib.
- Prob. 128. Quando Beneficium simplex ha-
bet onus adiunctum dicendi, vel cantandi
Missam in assignato Templo: Beneficia-
rius debet, & non debet applicare Missam
pro intentione, vel obligatione talis Eccle-
siæ: sed potest, & non potest alteri, acce-
pto stipendio, applicare. ib.
129. Si omnino non constat de voluntate pe-
tentis Missam eius fructus applicatio-
nem debet, & non debet præsumi voluisse
sibi soli applicari. p. 158
130. Beneficia Curata inducunt, & non in-
ducunt obligationem dicendi pro aliis
Missam. ibid.
131. Quando Capellanæ fundator præscrip-
sit, vt Capellanus tot Missas celebret: de-
bet, & non debet necessariò eas per semet-
ipsum celebrare. p. 159
132. Capellanus, qui sine iusta causa muta-
uit locum designatum à fundatore ad ce-
lebrandam Missam, tenetur, & non tene-
tur ad restitutionem. ibid.
133. Capellanus, qui tenetur celebrare quo-
tidie potest, & non potest singulis hebdo-
madis vnā & alteram Missam omitte-
re. ibid.
- Cap. 26. Circa Missæ stipendium. p. 160
- Prob. 134. Sacerdos diues potest, & non po-
test stipendia pro Missis accipere. ib.
135. Episcopus potest, & non potest, ita taxa-
re Missarum stipendium, vt nec maius da-
ri, nec minus accipi possit. ib.
136. Æqualitas stipendij iusti sumenda est, &
sumenda non est ex congrua Sacerdotis
sustentatione. p. 161
137. Possunt, & non possunt accipi pro vnâ
Missâ plura iusta stipendia. ib.
138. Sacerdos pauper potest, & non potest
pro vna Missa plura iusta stipendia reci-
pere. p. 162
139. Sacerdos potest, & non potest vnus
Missæ duplex stipendium iustum acci-
pere, quoties applicat vni fructum me-
dium, & alij suum fructum specialissimum
ibid.
140. Sacerdos potest, & non potest vni satis-
factionem Missæ alteri impetrationem ap-
plicare, vt vnica Missa duplici promissioni
vel stipendio satisfaciatur. ib.
141. Quando dantur pro Missæ celebratione
stipendia minora iusto, potest, & non po-
test Sacerdos, pro vna Missa plura acci-
pere. p. 163
142. Sacerdos pro Missa diei festi potest, & non
potest duplum stipendium accipere. ib.
143. Religiosi suorum priuilegiorum vi pos-
sunt, & non possunt, pro vnica Missa plu-
ribus stipendiis satisfacere, vel maius sti-
pendium exigere: quia Papa potest, & non
potest huiusmodi impendere priuilegium.
p. 164
144. Qui pinguiora recepit pro Missis stipen-
dia, potest, & non potest aliis dare renouio-
ra. ibid.
145. Sacerdos, cui interdum offertur manua-
le stipendium maius solito pro Missis, quas
ipse celebrare possit, si velit tamen aliquas
aliis Sacerdotibus commendare: debet,
& non debet illis integrum stipendium
exhibere sub lethali peccato. p. 165
146. Decretum Concil. Trident. circa Mis-
sarum reductionem loquitur, & non lo-
quitur de Missis in fundatione Ecclesiæ,
Capellæ, Beneficij, seu Capellanix positæ
ibid.
147. Tridentini decretum circa Missarum
redu

E. SCOBAR
Theol. Moral.
Tom. III. IV.
F. IV.

Index Capitum,

- reductionem extenditur, & non extenditur ad Missas dotationum post Concilium relictas. ibid.
148. Possunt, & non possunt Episcopi sine Synodo Missas, de quibus Concilium loquitur, reducere. p. 166
149. Secluso privilegio, aliquandò Sacerdos secularis, vel Superior Regularis potest, & non potest Missas ad minorem reducere numerum. ibid.
- Cap. 7. *Circa necessarium Missæ Ministrum.* p. 167
150. Sufficit, & non sufficit vnus Missæ Minister. ibid.
151. Præceptum adhibendi saltem vnum Ministrum ad Missam celebrandam habetur, & non habetur ex Iure. ibid.
152. Licet, & non licet, aliquando sine Ministro celebrare. ibid.
153. Diebus Dominicis, ac Festis si Sacerdos nō possit audire Missam, nec habeat Ministrum, licet ei, & non licet sine Ministro celebrare. p. 168
154. Cum adest vir, qui ministrare queat, sed nesciat respondere, aut mutus sit: viro ministrante vrceolos, v.g. & librum mutante, scemina poterit, & non poterit respondere. ibid.

LIBER XXII.

Extrema-Vnctio.

SECTIO PRIMA.

De Sacramento Extremæ-Vnctionis receptiores sine lite sententiæ. pag. 169

Cap. 1. *De Nomine, Institutione, ac Naturâ Extremæ-Vnctionis.* ibid.

C. 2. *De Materiâ Extremæ-Vnctionis.* ibid.

C. 3. *De Sacramenti Extremæ-Vnctionis Formâ.* p. 170

C. 4. *De huius Sacramenti Ministro.* p. 171

C. 5. *De suscipiente Extremam-Vnctionem.* p. 172

C. 6. *De Extremæ-Vnctionis Effectibus, & Ritu.* p. 173

SECTIO SECUNDA.

De Extrema-Vnctione Problemata. p. 173

C. 7. *Circa Extremæ-Vnctionis institutionem, & necessitatem.* ibid.

Prob. 1. Sacramentum Extremæ-Vnctionis fuit, & non fuit immediatè à Christo Domino institutum. ibid.

2. Vnctio illa, qua utebantur Apostoli *Mar. 6.* ad ægrorum sanitatem, fuit, & non fuit verum Extremæ-Vnctionis Sacramentum. p. 174

3. Constat certò, & certò non constat de tempore, quo hoc Sacramentum fuerit institutum. ibid.

4. Est, & non est præceptum recipiendi hoc Sacramentum. p. 175

5. Peccatum est, & peccatum non est, hoc Sacramentum recipere nolle. ibid.

6. Infirmus tenetur, & non tenetur, prius suscipere Viaticum, quam Extremam-Vnctionem. ibid.

7. Cum vitæ periculo, v.g. tempore pestis, Parochus tenetur, & non tenetur hoc Sacramentum infectis ministrare. p. 176

Cap. 5. *Circa Materiam, & Formam Extremæ-Vnctionis.* ibid.

8. Necessarium est, & necessarium non est, vt oleum sit ab Episcopo benedictum Sacrament. ex necessitate. ibid.

9. Ex Pontificis commissione potest, & non potest simplex Sacerdos hoc oleum benedicere. p. 177

10. Oleo infirmorum deficiente, posset, & non posset Parochus, Sacramentum hoc cum Chrismate ministrare. ibid.

11. Minor pars olei non benedicti cum benedictio admixta, præbet, & non præbet sufficientem pro Extremæ-Vnctione ministranda, materiam, licet sæpè admixtio iteretur. ibid.

12. Est, & non est de necessitate gravis præcepti, quod oleum sit eo anno benedictum. p. 178

13. Vna sacri olei gutta sufficit, & non sufficit, ad ministrandum hoc Sacramentum. ib.

14. Est, & non est de Sacramenti necessitate, vt Vnctiones in Crucis formam fiant. ib.

15. Est, & non est de necessitate præcepti, quod inunctio ex forma Crucis perficiatur. p. 179

16. De necessitate præcepti est, & non est de necessitate præcepti, quod inunctio hæc fiat immediata Sacerdotis manu. ibid.

17. Verba illa: *In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti*, sunt, & non sunt de Sacramenti, aut præcepti necessitate ad huius Sacramenti Formam. ibid.

18. Si quis omitteret illam particulam Formæ: *Et suam piissimam misericordiam*, conficeret, & non conficeret validè Sacramentum. p. 180

19. 52

& Problematum.

19. Sacramentum validè conficit, & non conficit validè Sacramentum, qui verba illa omiserit: *Per visum, per auditum, &c.* ib.
20. De necessitate huius Sacramenti est, & non est, ut eius forma modo deprecari proferatur. ibid.
21. Forma, qua ad Vnctionis Sacramentum nunc Ecclesia vitur, est, & non est de Sacramenti necessitate. 181
- Cap. 9. *Circa Extrema-Vnctionis subiectum.* ibid.
22. Infantes sunt, & non sunt huius Sacramenti capaces. ibid.
23. Potest, & non potest conferri hoc Sacramentum pueris, de quorum rationis vsu dubitatur. 182
24. Pueris, qui annos discretionis attigerint, etiam ob ætatis defectum Eucharistiæ recipiendæ incapaces: est, & non est hoc Sacramentum ministrandum. ib.
25. Infirmus qui sufficienti vsu rationis præditus nunquam deliquit actualiter, est, & non est huius capax Sacramenti. ib.
26. Adultus mox post Baptismum acceptum lethali morbo corripitur: potest, & non potest, ei hoc Sacramentum ministrari. 183
27. Deiparæ fuit, & non fuit Extremæ-vnctionis Sacramentum ministratum. ib.
28. Necessè est, & necessè non est, hominem polle actuali vsu rationis, quando hoc est Sacramentum suscepturus. 184
29. Amentes à Natiuitate, ac perpetuò furiosi sunt, & non sunt huius capaces Sacramenti. ib.
30. Qui capitali supplicio sunt addicendi, sunt, & non sunt hoc Sacramento muniendi. ib.
31. Necessarium est, & non est necessarium, ut Sacramentum suscepturus, in eo infirmitatis existat statu, ut grauius ad mortem laborare videatur, ad validitatem Sacramenti. 185
32. Fœminæ in partu deficienti ministrandum est & ministrandum nō est Extremæ-Vnctionis Sacramentum. ib.
33. Dari potest, & dari non potest Extremæ-Vnctio lethaliter vulneratis, morsu Viperae, &c. ib.
34. Aegritudine quis repentina affectus iam sine Confessione præviâ, quia sensibus destitutus est, vitam agit: Huius potest, & non potest hoc ministrari Sacramentum. 186
35. De necessitate huius Sacramenti est & non est, quod septem exponantur vnctiones. ibid.
36. Necessariæ sunt, & necessariæ non sunt ad Sacramenti valorem quinque sensuum inunctiones. ibid.
- Esob. & Mend. T. deol. Moral. T. III.
37. Cæci à natiuitate, aut manibus mutilati, debent, & non debent in organo oculorum, & in loco propinquiore manibus abscessis inungi. 187
- Cap. 10. *Circa Sacramenti Extremæ-Vnctionis Ministrum.* ibid.
38. Potest, & non potest quilibet Sacerdos etiam Regularis absente Parocho, & absque eius licentia hoc Sacramentum ministrare. ibid.
39. Parochus proprius præsens est, sed non vult iniquus hoc Sacramentum egenti ægroto administrare, nec licentiam exhibere: Potest tunc, & non potest quilibet Sacerdos secularis, vel Religiosus, adhuc Parocho repugnante, id munus exercere. 188
40. Æger in mortis periculo constitutus non potest aliud Sacramentum recipere, Parochus autem tunc temporis est excommunicatus denunciatus: Potest tunc, & non potest Vnctionem ministrare. ibid.
41. Hoc Sacramentum licitè & validè potest. Et licitè & validè non potest à pluribus Ministris confiteri. ibid.
42. Peccat, & non peccat mortaliter Parochus, qui ut Vnctionem conferat, expectat, ut æger, vel vsu rationis careat, vel non posse naturaliter viuere. 189
43. Episcopus hoc Sacramentum ministrans, debet, & non debet uti Chrismate, non Oleo. ibid.
- Cap. 11. *Circa Sacramenti Extremæ-Vnctionis Effectus.* 190
- Prob. 44. Est, & non est proprius huius Sacramenti effectus venialium peccatorum remissio. ibid.
45. Est, & non est proprius, & primarius huius Sacramenti effectus, tollere peccatorum reliquias. 191
46. Datur, & non datur per primam vnctionem & formam per se totus gratiæ effectus. ibid.
47. Datur, & non datur totalis gratiæ effectus per omnes vnctiones. 192
48. Datur, & non datur effectus vsque ad ultimam Vnctionem ex Ministri intentione. 193
49. Datur, & non datur effectus huius Sacramenti siæ omnibus Vnctionibus, si aegrotus vnâ tantum, morte oppressus, accipiat, cum Minister non intendit aliter quam comuni modò conferre Sacramentum. ibid.
50. Datur, & non datur gratiæ effectus sine omnibus vnctionibus, morte præoccupante reliquias in prima, aut secunda, si Minister intendat perficere in vna aut altera Sacramentum. p. 194
51. Hoc

E. SCOBAR
Theor. Mor.
Tom. II. IV.
F. IV.

Index Capitulū,

51. Hoc Sacramentum tribuit, & non tribuit corporis sanitatem, ubi salutem animæ, expeditur. *ibid.*
 Cap. 12. *Circa Sacramenti Extreme-Vnctionis ritus.* p. 195
 52. In diuturna ægitudine potest infirmus, & non potest bis hoc Sacramentum recipere. *ibid.*
 53. Sacerdos potest, & non potest sine ministro, qui respondeat, Vnctionem gerere nisi in necessitate. 196
 54. Potest, & non potest fœmina, si vir non adsit qui respondeat, conferenti Vnctionem ministrare, seu respondere. *ibid.*
 55. Peccat, & non peccat, qui sine lumine hoc Sacramentum adducit ad egros, aut ministratur reis. *ibid.*
 56. Mortale est, & mortale non est, prætermittere siue causa vrgenti septem Psalmos penitenciales, quos post Vnctionem recitandos præscribit Ecclesia. 197
 57. Delinquit, & non delinquit mortaliter, qui Vnctionem administrat, haud indutus vestibus ab Ecclesia præscriptis. *ibid.*
 58. Sufficit, & non sufficit recipienti vñtionem attritio vt talis cognita. *ibid.*
 59. Parochus sacrum Extreme-Vnctionis oleum domi custodiens, vt commodius ex ea ad ægros noctu referat, delinquit mortaliter, & mortaliter non delinquit. 198
 60. Licet, & non licet Parocho sacrum infirmorum oleum laicis exhibere, vt ipsi ægros vngant, sicque illi resumant sanitatem. *ibid.*

LIBER XXIII.

Ordo.

SECTIO PRIMA.

De Sacramento Ordinis Receptiores sine lite sententiæ. p. 199

- CAP. I. **D**E Essentia, Institutione, ac Numero Sacramenti Ordinis. *ibid.*
 C. 2. De Materia ac Forma huius Sacramenti, de singulorumque Ordinis Officiis. 200
 C. 3. De Ordinis Ministro. 201
 C. 4. De Sacramento Ordinis Subiecto. 204
 C. 5. De Ordinis Effectibus. 207
 C. 6. De tempore, quo sint Ordines conferendi. *ibid.*

SECTIO SECVNDA.

De Ordinis Sacramento Problemata. p. 208

- C. 7. **C**irca naturam, quidditatem, ac numerum Ordinum. *ibid.*
 Prob. 1. Prima Tonsura est, & non est verus Ordo Ecclesiasticus. *ib.*
 2. Quatuor minores Ordines sunt, & non sunt vera Ecclesiæ Sacramenta. 209
 3. Diaconatus est, & non est verum nouæ Legis Sacramentum. *ib.*
 4. Subdiaconatus est, & non est verum nouæ Legis Sacramentum. 210
 5. Episcopatus est, & non est Ordo Ecclesiasticus. *ib.*
 6. Ordinatio Episcopi est, & non est nouæ Legis Sacramentum. *ib.*
 7. In Episcopi Ordinatione infunditur, & non infunditur nouus Character à Sacerdotali Characterè distinctus. p. 211
 8. Qui Sacerdotio non fungitur, potest & non potest in Episcopum consecrari. *ib.*
 9. Cardinalatus est, & non est verus Ecclesiæ Ordo. 212
 C. 8. *Circa omnium Ordinum in particulari Institutionem.* *ib.*
 Prob. 10. Prima Tonsura constat, & non constat propria materia, & forma. *ib.*
 11. Valida est, & valida non est Tonsuræ collatio, si nec Episcopus abscondens comam, nec tonsurandus illa verba proferrent: Dominus pars, &c. *ib.*
 12. Fuerunt, & non fuerunt omnes septem Ordines sigillatim, & in particulari à Christo Domino instituti. 213
 13. Clerici minorum Ordinum peccant, & non peccant mortaliter, in mortali sua munia exercendo. *ib.*
 15. Diaconus, & Subdiaconus delinquit, & non delinquit venialiter ministrantes solemniter in mortali. 214
 16. Ostiarius, Acolytus, aut alius Minister inferior indutus Dalmatica, & Manipulo Epistolam in Missa solemni cantat: Hic incurrit, & non incurrit irregularitatem. *ibid.*
 17. Peccat, & non peccat mortaliter Diaconus prædicans in mortali occulto. 215
 18. Peccant, & non peccant mortaliter Episcopus, aut Sacerdos conficientes sacramentalia, dum in mortali existunt. *ibid.*
 19. Episcopus consecrans, Chrisma, vel Oleum infirmorum, dum in mortali versatur, peccat, & non peccat lethaliter. *ibid.*
 20. Peccat, & non peccat mortaliter Episcopus minores Ordines conferens in mortali. *ibid.*
 Cap. 9.

& Problematum.

- Cap. 9. *Circa omnium Ordinum in particulari*
Materiam & Formam. 216
- Prob. 21. Est, & non est materia Episcopatus
 sola impositio manuum trium Episcopo-
 rum supra caput illius, qui est consecran-
 dus. ibid.
22. Ad Episcopi ordinationem requiruntur,
 & non requiruntur tres Episcopi ex præ-
 cepto diuino, & Sacramenti necessitate. ib.
23. Est, & non est materia proxima totalis
 Ordinis Presbyteratus traditio Calicis cum
 vino & Patenæ cum Hostiâ. 217
24. Impositio manuum Episcopi super ca-
 put Ordinandi est, & non est Ordinis Pres-
 byteratus essentialis partialis materia. 218
25. Est, & non est utraque materia Calicis
 cum vino, & Patenæ cum pane de necessi-
 tate Presbyteratus, & non solum necessi-
 tate præcepti, sed & Sacramenti necessi-
 tate. ibid.
26. Materia proxima totalis Diaconatus est,
 & non est sola libri Euangeliorum tradi-
 tio. 219
27. Materia proxima totalis in ordinatione
 Subdiaconi est, & non est libri Epistolæ
 traditio. ibid.
28. Materia proxima adæquata Acolytatus
 est, & non est sola traditio Candelabri cum
 cereo extincto. 220
29. Est, & non est valida Lectoris, vel Exor-
 cistæ Ordinatio, si fiat per traditionem li-
 bri Euangeliorum, in quo Prophetiæ aut
 Exorcismi non contineantur. ib.
30. Proxima Ostiariatus adæquata materia
 est, & non est Clauium traditio. 221
31. Ad valorem singularum ordinationum
 requiritur, & non requiritur ex parte ordi-
 nandi contactus physicus rei, cuius tradi-
 tione ordinatur. ibid.
32. Est, & non est Sacramentum nullum, si
 contactus simul non sit cum verborum
 prolatione. ibid.
33. Sacerdos in ordinatione tetigit Calicem
 & Patenam, sed non Hostiam: Est & non
 est sub conditione Ordo ille repeten-
 dus. 222
- C. 10. *Circa Ordinis Ministrum tam Ordina-*
rium, quam à Pontifice Delegatum. p. 223
- Prob. 34. Episcopus hæreticus, excommuni-
 catus, vel degradatus potest, & non potest
 valide Ordines conferre. ibid.
35. Episcopus ordinatus per saltum, verb. gr.
 Ordines minores non accipiens, potest,
 & non potest, valde alijs hosce Ordines
 conferre. ibid.
36. Antè Ordinationes inquit Episcopus:
Non intendq Ordinare excommunicatum, ir-
regularem, &c. Si quis excommunicatus,
 aut irregularis, &c., ad Ordines accedat,
 manet, & non manet Ordinatus. ib.
37. Cardinales Presbyteri possunt, & non
 possunt, suis familiaribus primam Tonsu-
 ram, aut Ordines minores conferre ex
 priuilegio vel consuetudine. 224
38. Parochi, Ministri, Priores, Guardiani,
 Præpositi, Rectores, &c., possunt, & non
 possunt suis subditis primam Tonsuram
 ministrare. ibid.
39. Omnes mitrati Abbates possunt, & non
 possunt suis subditis secularibus minores
 Ordines ministrare post Tridentinum. 225
40. Abbates, qui suis subditis Regularibus
 minores Ordines valent conferre: possunt,
 & non possunt eos suis Nouitiis minis-
 trare. ibid.
41. Possunt, & non possunt Abbates hi,
 Regulares alterius Ordinis minoribus Or-
 dinibus initiare. p. 226
42. Abbates mitrati hi possunt, & non possunt
 Clericos Sæculares Ordinibus minoribus
 initiare, etsi habeant Dimissorias. ib.
43. Potest, & non potest ex Pontificis priuile-
 gio quilibet Ordinatus aliis eundem Or-
 dinem conferre, quo ipse est initiatus. ib.
44. Ex delegatione Pontificis simplex Sacer-
 dos potest, & non potest Ordines minores,
 Subdiaconatum, & Diaconatum confer-
 re. 227
45. Ex delegatione Pontificis potest, & non
 potest simplex Sacerdos Presbyteratus
 Ordinem impertire. ibid.
46. Potest, & non potest Episcopus faculta-
 tem Ordinandi, aut saltem primam Ton-
 suram impertiendi Parocho, aut simplici
 Sacerdoti concedere. 228
- C. 11. *Circa Sacramenti Ordinis subiectum.* ib.
- Prob. 47. Ex Pontificis dispensatione fœminæ
 possunt, & non possunt prima Tonsura, &
 minoribus Ordinibus initiari. ib.
48. Hermaphroditus, in quo præualet sexus
 virilis, potest & non potest sine Pontificis
 dispensatione Ordinibus initiari. 229
49. Fœmina, prorumpente ipsa natura, tran-
 siit in virum: Hęc potest, & non potest ad
 Ordines licite admitti. ib.
50. Infantes ante rationis vsum sunt, & non
 sunt Minorum, ac Maiorum Ordinum ca-
 paces. 230
51. Episcopatus potest, & non potest valde
 infanti antè vsum rationis conferre. ib.
52. Peccaret, & non peccaret lethaliter Epis-
 copus, qui puerum ante rationis vsum ad
 Minores Ordines, aut ad primam Tonsu-
 ram assumeret. ib.
- C. 12. *Circa Ordinandorum Ætatem.* 231
- Prob. 53. Sufficit & non sufficit ætas septen-
 nij ad minores Ordines suscipiendos. ib.
54. Religiosi Mendicantes modo retiaent, &
 non

EPISCOPAR
 Theol. Mor.
 Tom. II. IV.
 F. IV.

Index Capitum,

- non retinent priuilegium, quo valeant ante ætatem à Tridentino præscriptam maioribus Ordinibus initiari. ib.
55. Ad Ordinum legitimam susceptionem sufficit, & non sufficit annum præscriptum esse inchoatum per exiguum temporis spatium. 232
56. Compleat quis requisitam à Concilio ætatem Sabbatho post meridiem: Hic potest, & non potest eadem die manè sacris Ordinibus initiari. ib.
57. Qui ante legitimam ætatem initiatus Sacerdotio, suspensus manet: incurrit, & non incurrit, præfatam suspensionem non solum ab executione Sacerdotij, sed etiam ab aliorum Ordinum antea susceptorum executione. 233
58. Quis bona fide ob aliorum testimonium, vel cum ignorantia vincibili non affectata Ordinem sacrum ante legitimam suscipit ætatem: Hic incurrit, & non incurrit suspensionem, & celebrando irregularitatem. ibid.
59. Bona fide quis ante ætatem legitimam initit Sacerdotium; postmodum verò adueniente malâ fide, ante vigesimum quintum annum celebrare. Hic incurrit & non incurrit irregularitatem: peccat, & non peccat lethaliter. p.234
60. Malâ fide quis ordinatur ante ætatem legitimam, & incurrit suspensionem: Hic quidem ætate completâ potest, & non potest sine dispensatione susceptum Ordinem exercere. ibid.
61. Potest, & non potest Confessarius virtute Bullæ Cruciatę absoluerè à suspensione incurra per receptionem Ordinis ante legitimam ætatem. ibid.
62. Ante ætatem legitimam Petrus suscipit Sacerdotium, Ioannes Diaconatum, Antonius Subdiaconatum, & ideo suspensionem incurrunt: Petrus celebrans cum Episcopo ad Ordinem suscipiendum, Ioannes Euangelium canens, & Antonius Epistolam, incurrunt, & non incurrunt etiam Irregularitatem. p.235
63. In supputanda Ordinandorum ætate dies bissextilis est, & non est enumerandus. ibid.
64. Defectus scientię ad Ordines requisitę facit, & non facit ordinandum irregularem esse, ita vt nec ordinari possit, nec in recepto Ordine ministrare. ib.
65. Episcopus potest, Et non potest licitè admittere ad Ordines eum, qui linguam Latinam non benè caller, sed est bona indole præditus, vnde speratur, vt postmodum necessaria ediscat. ibid.
66. Regularis potest, & non potest cum minori scientiâ, quàm secularis, Ordinibus initiari. ibid.
67. Regulares Ordinibus initiandi ab Episcopis, non à Prælati: à Prælati suis, non ab Episcopis debent examinari. 237
68. Quis ad Presbyteratum est admittendus, debet, & non debet tanta scientia polle, quanta est ad Confessiones audiendas necessaria. ibid.
- Cap. 14. *Circa Ordinandum Intentionem.* p.238.
69. Est, & non est peccatum mortale, quem prima initiari Tonsura, & minoribus Ordinibus, sine intentione ad alios Ordines ascendendi. ibid.
70. Peccat, & non peccat lethaliter qui primam Tonsuram, & Ordines minores suscipit solum animo euadendi seculare iudicium. ibid.
71. Peccatum est, & peccatum non est minoribus Ordinibus initiatos Matrimonium inire. p.239
- Cap. 15. *Circa ordinandum ad proprium Episcopum subiectione.* ibid.
72. Episcopus impertiens primam Tonsuram alterius subito incurrit, & non incurrit poenam suspensionis latæ in Cap. *Eo qui.* ibid.
73. Potest, & non potest Episcopus extra propriam Diocesim suis subditis Ordines impendere, Consensu proprii Episcopi non petito. p.240
74. Potest quis, & non potest Ordinibus initiari ab Episcopo, in cuius Diocesi fortuito est natus. ibid.
75. Patris origo sub aliquo Episcopo, est, & non est sufficiens, vt eius filius alibi natus ab eo possit Ordines suscipere. ib.
76. Aui origo sufficit, & non sufficit, vt Neptos ab Episcopo loci illius possit Ordinibus initiari. 241
77. Petens quis dispensationem ad Ordines suscipiendum narrat se oriundum esse ex Vrbe Burgenſi, cum tamen sit Vallisoletortus, sed pater eius ortus erat Burgis: In hoc casu licet Apostolicę censentur, & non censentur esse subreptitię. ibid.
78. Potest, & non potest quis Ordines suscipere ab Episcopo, in cuius Diocesi Beneficium simplex, non residetiale obtinet. 242
80. Potest quis, & non potest ad titulum Beneficij valde tenuis Ordinibus initiari. ib.
81. Qui obtinet duo, vel tria Beneficia sub diuersis Diocesibus, potest, & non potest à quolibet illarum Antistite ad Ordines admitti. ib.
82. Antonius non habet sub Diocesi Vallisoletana Beneficium, sed Episcopus Vallisoletane

& Problematum.

- foletanus optans illum ad Ordines promouere, ei beneficium confert: Potest Antonius, & non potest, ad huius Beneficii titulum Ordines suscipere. 243
83. Satisfacit, & non satisfacit Episcopus Oneri triennali familiari conferendi *statim* Beneficium, conferendo illud cum primum vacauerit. *ibid.*
84. Potest, & non potest Episcopus ad titulum patrimonij, vel Pensionis suum triennale familiarem Ordinibus initiare pro suae Ecclesiae utilitate vel necessitate. *ib.*
85. Licet, & non licet Episcopo suis subditis conferre primam Tonfuram sine Episcopi Diocesani licentia in priuato Oratorio. 244
86. Episcopus Ordines conferens sine Dimissoriis alieno, est, & non est per annum non solum ab Ordinum collatione, quos male contulit, suspensus; sed ab omnium Ordinum collatione. *ibid.*
87. Licet, & non licet Episcopo Ordinibus initiare subditum alterius cum rati habitationis spe. 245
- Cap. 16. *Circa qualitatem, & quantitatem Beneficij aut patrimonij ad Ordines requisita.* *ibid.*
88. Potest quis, & non potest ad Sacros Ordines admitti sine sufficienti Beneficio aut patrimonio, cum sola fideiussione alimentorum. *ibid.*
89. Incurrit, Et non incurrit suspensionem, qui ad Sacros Ordines promouetur, cum Beneficio aut patrimonio ficto. p. 246.
90. Ordine sacro initiat quis titulo patrimonij sub hac conditione accepto, vt post ordinationem illud largitori restituat: Hic quidem incurrit, & non incurrit, suspensionem: tenetur, & non tenetur restituere. *ibid.*
91. Verè quis fratri, vel propinquo donauit sufficiens patrimonium, ad cuius titulum Subdiaconatum, & Diaconatum ritè recepit: mox renunciato vtroneque patrimonio ipsi fratri aut propinquo Presbyteratum sine patrimonio alio suscepit: Hic quidem incurrit, & non incurrit suspensionem. 247
92. Potest, & non potest, ad sacros Ordines admitti filius, qui ex bonis paternis pingue patrimonium expectat, hoc tamen à patre ei in titulum assignatum nondum est. *ibid.*
93. Potest, & non potest quis Ordinibus sacris initiari titulo patrimonij, quod consistit in censu redimibili. *ibid.*
94. Acquisita aliunde congrua sustentatione, potest, & non potest Clericus sine Episcopi licentia alienare, aut renunciare patrimonio, ad cuius titulum fuit sacris initiatus. 248
95. Bona à patre assignata filio pro Sacris Ordinibus suscipiendis, succedunt, & non succedunt legitimæ loco: Et in diuisione bonorum cum aliis fratribus sunt, & non sunt annumeranda. *ibid.*
96. Potest quis, & non potest ad sacros Ordines promoueri titulo Beneficij certi de futuro, vel Coadiutoriae perpetuae cum futura successione. 249
97. Impetrat quis Beneficium, sed à Iudice seculari eius ei possessio prohibetur. Tunc licet, & non licet Clerico ad huiusmodi Beneficij titulum sacro Ordini initiari. *ibid.*
98. Potest quis, & non potest sacris initiari Ordinibus ad titulum Præstimonij, aut Pensionis perpetuae. 250
99. In sacra Theologia, vel in Iure Canonico graduatus potest, & non potest ad titulum literaturæ absque Beneficio, aut patrimonio ad sacros Ordines admitti. 251
- C. 17. *Circa Literas Dimissoriales.* *ibid.*
- Pr. 100. Legatus à latere potest, & non potest literas dimissoriales impertire, ad Ordines suscipiendos. *ibid.*
101. Præsentè Episcopo potest, & non potest Vicarius generalis Dimissorias dedere. *ib.*
102. Prælati Regulares possunt, & non possunt suis subditis Regularibus literas dimissoriales impertire. 252
103. Prælati Regulares possunt, & non possunt suis Nouitiis literas dimissorias impertire, ad Ordines suscipiendos. p. 253.
104. Omnes exempti Abbates habent, & non habent potestatem concedendi suis subditis secularibus dimissorias, ad Ordines suscipiendum. *ibid.*
105. Cum Regularis Ordinibus initiandus affert quidem literas dimissorias Prælati Religionis, sed casu non gestat publica instrumenta præcedentium Ordinum susceptionem attestantia: potest, & non potest Episcopus ei Ordinem, ad quem suscipiendum mittitur, denegare. *ib.*
106. Literæ dimissoriæ expirant, & non expirant concedentis obitu, aut ab Officio cessatione. p. 254
- C. 18. *Circa Tempora Ordinationum.* *ibid.*
- Prob. 107. Minores Ordines possunt, & non possunt, quacunque die etiam feriata conferri. *ib.*
108. Dies festiui, in quibus minores Ordines conferri possunt, debent, & non debent necessario esse festiui de præcepto. p. 255
109. Potest, & non potest Episcopus diebus Dominicis, vel festis minores Ordines pluribus quàm duobus, vel tribus impertire. *ib.*

EPISCOPAR
Theor. Mor.
Tom. II. IV.
F. IV.

Index Capitum, & Problematum

111. Licet, & non licet Episcopo post prandium minores Ordines impertire. p.256
112. Potest, & non potest Episcopus maiores Ordines exhibere mane diei Dominice post generalem in Sabbatho factam ordinationem. ibid.
113. Episcopus in missa Sabbathi ablutionem sumpsit, poterit ex causa & non poterit insequente Dominica minores Ordines conferre. ibid.
114. Ut qui die Sabbathi sacerdotium suscepit, die Dominica immediata possit suscipere Episcopatum, necessarium est, & necessarium non est sabbathi Ieiunium continuari. p.257
115. Licet, & non licet Episcopo eadem die primam Tonsuram & omnes minores Ordines eidem impertire. ibid.
116. In Hispania, & Germaniâ est consuetudo initiandi eundem eadem die iusta ex causâ tam minoribus Ordinibus quàm Subdiaconatu: Hæc consuetudo est, & non est laudabilis, ac retinenda. 258
117. Qui duos Sacros Ordines in vna die recipit, incurrit, & non incurrit ipso facto suspensionem. ibid.
- Cap. 19. *Circa Ordinum Interstitia seruanda.* ibid.
118. In Ordinum minorum receptione sunt, & non sunt Interstitia requisita. p.259
119. Qui ordinibus initiatur, Interstitiis non sequatis, incurrit, & non incurrit suspensionem. ibid.
120. Capitulum, Sede vacante, vel eius Vicarius potest, & non potest cum suis subditis in interstitiis dispensare. ibid.
121. Prælati Regulares, nempe Generales, vel Prouinciales possunt, & non possunt in interstitiis cum subditis dispensare ex iure. p.260-
122. Regulares omnes possunt, & non possunt ex priuilegio vbiq; extra tempora à lure statuta Ordinibus initiari. ibid.
129. Regulares possunt, & non possunt quibuscumque Ordinibus initiari in diebus, quibus festum de Sancto Semiduplici celebratur. p.261
124. Regulares vi suorum priuilegiorum possunt, & non possunt Sacris initiari quacumque die, inquit Ecclesia officium duplex celebrare etiam, si ex præcepto festiuo non sit. ibid.
- Cap. 20. *Circa sacrorum Ministrorum Obligationes.* p.262
125. Obligatio, quam Subdiaconi contrahunt ad continentiam seruandam, est, & non est ex mera Ecclesiæ constitutione. ibid.
126. Initiatur quis Subdiaconatu cum aliquo substantiali defectu; vel ex parte materiæ, vel formæ, vel intentionis: &c. Hic obligatus manet, & non manet obligatus ad seruandam continentiam. ibid.
127. Quis per vim, vel metum iniustum cadentem in constantem virum Ordines Sacros suscipit: Hic quidem tenetur, & non tenetur continentie lege. 163
128. Tenetur & non tenetur continentie lege, qui post vsum rationis, aut pubertatem, Sacris fuit initiatus. ibid.
129. Clerici, qui Tonsuram gestare tenentur, peccant, & non peccant lethalius, eam non gestando. p.264

R. P.